

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12009/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Татомир Лековић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Пазара, кога заступа Градско правобранилаштво, ради утврђивања да је цена земљишта по уговору нижа од тржишне, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3255/21 од 17.12.2021. године, у седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3255/21 од 17.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3255/21 од 17.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1493/21 од 28.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је Уговором о купопродаји непокретности закљученим 20.11.1958. године, овереним под Ов бр.838/58 пред Среским судом у Новом Пазару, ББ оштећена јер уговорена цена земљишта чини 1,45% тржишне вредности земљишта које је предмет уговора. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка плати 90.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3255/21 од 17.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка и предложио да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Предмет тражене правне заштитне је утврђење да је правни претходник тужиоца оштећен уговореном ценом земљишта која чини 1,45% његове тржишне вредности, а побијана одлука донета је применом правила о терету доказивању, прописаном у одредби члана 231. ЗПП и одговарајућих одредби материјалног права. Пошто се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а побијана одлука донета је применом одредбе процесног закона, следи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП- а за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер се ревизијом у ствари побија правилност утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом чл. 404 ст. 2 Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, а у вези са чланом 413. Закона о парничном поступку и оценио да иста није дозвољена.

Тужилац је тужбу ради утврђења поднео 25.10.2017. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да је вредност предмета спора испод ревизијског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**